

Skrytý život

55-1006A, Chicago, IL
(A HIDDEN LIFE)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Skrytý život

(A HIDDEN LIFE)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v štvrtok večer 6.10.1955 v Chicago, IL

¹ Dobre. Modlime sa. Náš Nebeský Otče, ďakujeme Ti dnes nado všetko za Ježiša Krista, Syna Božieho, Ktorý zomrel na Golgote, aby nás vykúpil späť do tohoto nádherného obecnstva. A sme veľmi vďační za Jeho požehnania na nás v tomto čase, ktorý nám je darovaný.

Teraz, náš milovaný prezident tejto krajiny... sme mu vďační, Otče, lebo keď on bol zvolený, vojna skončila. A teraz to vyzerá tak, že mierové rozhovory majú miesto v Rusku, ako aj mnoho iných vecí. A my ho milujeme, Otče, ako vodcu nášeho národa. A počuli sme, že mal infarkt a vieme, že on je Kresťan a miluje Ťa. Otče, sme vďační za neho a za všetko, čo učinil, potrebujeme v tento deň takú osobu, ako vodcu v našom národe.

² A spolu ako bratia Ťa prosíme Otče, za jeho oslobodenie, aby si ho cele uzdravil, celkom, aby ho tie trápenia len priblížili ku Tebe, aby vedel, že všetko, čo musí robiť, je spoliehať na Teba.

Otče, a nech sa môže poponáhľať naspäť do Bieleho Domu. A nech po všetky dni jeho panovania tu na zemi, môže byť pokoj medzi národami. Daruj to, Pane. Nech ľudia môžu okoštovať to, čo bude, keď príde Ten Veľký Vládca Neba, Pán Ježiš a vtedy zavládne pokoj v každom srdci a nebude viac vojen. Daruj tie požehnania, Otče, prosíme to v Mene Ježiša. Amen. Môžete si sadnúť.

³ Trochu som sa omeškal a nepočul som spev, stretol som vonku brata Waermo. A nevidím brata Ekberga, tak tuším som to zase dnes zmeškal. Mám rád ten spev, dobrý staromódny spev.

Máte tu niekoľko kazateľov, poviem to, že... Som veľmi rád, že vidím toto milé zhromaždenie a je to dnes moja veľká príležitosť osloviť vás, hovoriť vám o Pánovi, o ktorom by mi veľa z vás mohlo povedať. A ja som pre mnohých z vás len dieťa a keď ide o to, hovoriť ku kazateľom, som veľmi, ... tak trochu nesmelý.

⁴ Ale bolo vám povedané, že viera je podstatou vecí, ktorých sa nadujeme, dôkazom vecí, ktoré nevidíme. A môj priateľ, Jozef, určite použil niečo z toho, keď ohlásil vtedy na tom zhromaždení, že... Vôbec

sa ma neopýtal; ak by sa ma opýtal: „Môžem to ohlásiť?“ Povedal by som: „Nie, brat Jozef.“ Ale po tom, keď to ohlásil, nemohol som robiť nič iné, ako prísť. Tak to musíte so mnou chvíľu vydržať, ak môžete, budem tak milý, aby ste to vydržali. Budem hovoriť trochu toto popoludnie a potom dnes večer, pripravím sa na večernú službu...

⁵ Všetci sme tak vďační za toto veľké pôsobenie Pána Boha a za toto zhromaždenie tu a za Filadelfský Zbor, za brata Boze, za všetkých jeho ľudí a ľudí z Chicaga a okolia. Sme vďační vám ľuďom.

Podľa mňa, to sú také veci ako toto tu, ktoré držia pilier v Amerike. Nemali by sme žiadnu Ameriku, keby nebolo Pána Ježiša, Ktorý nám pomáha byť Amerikou. Napokon, pilierom každého národa je jeho morálka. Keď upadá morálka v národe, vtedy národ hynie. Keď je narušené materstvo, môžete to rovno zabaliť. Všetky ostatné národy sa toho dopustili a náš nie je výnimkou.

⁶ Veríme, že ten veľký čas, keď zbrane budú zložené naposledy a údery zaznejú naposledy, je to skoro na dosah, keď Kráľ Ježiš príde a prevezme vládu tu na zemi. A my všetci na to očakávame. A preto máme tieto zhromaždenia, a to je dôvod, že sme všetci spolu zhromaždení, pretože máme niečo spoločné, o čom chceme hovoriť. Pretože našim kľúčovým bodom je Ježiš Kristus, Syn Boží. A ak by som hľadel v terajšom čase na veci, ktoré sú teraz, bol by som veľmi zastrašený. Ale naučil som sa raz jednu lekcii, malú vec, o ktorej som počul od jedného človeka. Najlepšiemu ciklistovi mali darovať bicykel Schwinn. Nevie, či som to niekedy hovoril v tomto zbore medzi vami alebo nie.

⁷ Chlapec, ktorý dokázal prejsť na bicykli po dvanásť palcov širokej doske /30cm/ a sto jardov dlhej /90m/, mohol dostať nový Schwinn bicykel. A mnohí chlapci z okolia toho mesta si mysleli, že to dokážu prejsť a vyhrať tú súťaž. A mali tam jedného malého chlapca, ktorý bol tak trochu slaboch. Oni si boli istí, že on nevyhrá. Tak všetci tí chlapci išli na svoje... Jeden po druhom skúšali prejsť tú trasu a všetci popadali okrem toho malého chlapca. On prešiel na koniec tej dosky, zosadol, vyhral nový Schwinn bicykel. Všetci tí chlapci sa zišli okolo neho a pýtali sa: „Ako si to urobil?“ On odpovedal: „Tak, kamaráti, poviem vám, čo ste urobili.“ Povedal: „Keď ste vyštartovali ... (oni ich trochu potlačili, aby mohli vyštartovať, podržali a nechali ich vyraziť) Povedal: „Vy ste sa takto pozerali dole, pokúšali ste sa udržať bicykel na doske.“ Ale povedal: „Ja som si vôbec nevšimol čo je tu dole. Ja... Vidíte, keď to robíte, ste z toho nervózni,“ a povedal: „spadli ste.“ Povedal: „Ja som len nasmeroval svoj zrak na koniec a držal som sa v tom smere do

konca."

To je to. Ak sa rozhlíadame okolo, bratia, začíname byť nervózni, ale hľadíme na cieľ, na koniec.

⁸ Brat Jack hovoril dnes pri obede, niečo, čo skutočne zasiahlo hlboko moje srdce. Týkalo sa to malého chlapca, ktorý sa stratil, myslím, že to bolo v Írsku alebo v Škótsku. A on nevedel, ako nájsť cestu späť. Tak ľudia sa zišli okolo neho a skúšali nájsť... On povedal: „Tak" povedal... V meste, v ktorom býval niekde za kopcom, bol veľký hrubý kríž. Povedal: „Ak mi len ukážete ten kríž, potom dokážem trafiť domov." To je správne. Tak je to. Ak mi môžete ukázať ten kríž, nájdem cestu domov. To je cesta domov, či nie? Amen.

⁹ Tak, ja neviem hovoriť k poslucháčstvu ako je toto, myslel som, že prečítam jeden alebo dva verše z Písma a potom možno poviem niečo na tému Písma, za pár minút svojím starodávnym spôsobom, ako to robím.

A tak v liste Židom v 10. kapitole, v 19. verši čítame toto:

„Keď tedy máme, bratia, smelosť do vchodu do svätyne, v krvi Ježišovej -"

Poprosme Pána, aby požehnal Svoje Slovo. Otče, sme tak vďační, že máme Slovo, pretože viera prichádza z počutia Slova. A my dnes ako Tvoji služobníci, ako muži a ženy sediac tu, prišli sme z poľa, aby sme sa občerstvili počas tohoto zhromaždenia... Modlíme sa, nebeský Otče, aby si prišiel k nám znovu toto popoludnie, tak ako to vždy robíš, pretože si zaslúbil, že to urobíš a požehnáš nás dnes spolu. A nech Tvoje Slovo nájde svoje miesto odpočínutia v každom srdci. Lebo prosím o to v Mene Ježiša. Amen.

¹⁰ Chcel by som... Myslel som možno, minulý večer som si to uvedo- mil a nikdy si nič nepripravujem, lebo keď sa sem dostanem, obyčajne je z toho niečo iné. Ale myslel som na toto: *„Keď máme smelosť vojsť do svätyne svätých skrze krv Ježiša Krista."* Myslel som, že by som mohol z toho zobrať toto popoludnie krátku tému „Skrytý Život."

¹¹ No, takmer všetci z nás sa na týchto zhromaždeniach a tak ďalej snažíme nájsť, ako lepšie chodiť s Bohom. Som si istý bratia, že to je naša túžba dnes popoludní. Myslel som, že by som možno hovoril o tom nadprirodzenom. A neviem, ako ku tomu pristúpiť. Je to pre mňa práve tak tajomné, ako pre vás. A potom som myslel na ten skrytý život s Kristom, ten spôsob, ako sa môžeme ukryť a uniknúť zo všetkého toho a žiť s Kristom.

¹² Pozerám sa na Henry Groata? Nech ťa Boh žehná, brat Henry, nevidel som ťa už dlhý čas. Práve som sa obzrel a uvidel som otecka a poznal som ho.

Keď som prežíval veľké vyčerpanie, keď som odišiel z poľa na asi osem mesiacov, boli mi skutočným bratom i otcom. Stáli pri mne po celý čas. Nikdy nezabudnem na ten deň, keď brat Groat, išli sme sa do kukuričného poľa modliť. Bol som tak nervózny, býval som vo videní tak dlho, že som nevedel, či som vo videní alebo nie. Nikdy nezabudnem na brata Groata, keď pokľakol, aby sa so mnou pomodlil. Položil okolo mňa svoje ruky a tak jednoducho povedal: „Ocko Bože, prídeš a pomôžeš bratovi Branhamovi? Ocko Bože, prídeš pomôcť bratovi Branhamovi?“ Stále na to pamätám, brat Groat.

Ó brat Groat, aké to bude jedného dňa, dúfam, že ťa objímam a budeme sedieť pod večne zelenými stromami, kde fontány vôd Života plynú spod Trónu. Potom budeme v Prítomnosti nášho Ocka Boha žiť stále a bez prestania, v Jeho Prítomnosti.

¹³ Nuž, Boh to urobil také jednoduché, Bibliu. A urobil Evanjelium tak jednoduchým, že dokonca osoba ako ja, ktorá je nevzdelaná, má možnosť hovoriť, kázať Evanjelium. A ja som hovoril bratom, ktorí sem prišli, ako podivne sa cítim a viem, že tu stojím dnes pred učeními a pred jednými z najbystrejších ľudí v krajine, ktorí tu sedia a aká úbohá je moja gramatika a ako, ó, nekvalifikovaný... Ale vy viete, pravdepodobne by ste sa všetci cítili ako ja, keby ste mali stáť pred biskupmi a takými podobnými. Ale vy viete, bratia, že Boh tak veľmi neprebýva v teológii. On prebýva v láske a pokore, kde sa môže skutočne každý s Ním stretnúť a poznať Ho. Tak som rád, že On nevybral len nejakú malú hŕstku alebo určitú denomináciu. On povedal: „Ktokoľvek chce.“ A tak to dáva šancu mne aj tebe prísť a mať obecenstvo a hovoriť o Ňom.

¹⁴ Boh to učinil tak nádherne, že v Starom Zákone... kde sa zvyčajne utiekam a hľadám raz za čas text... On učinil Starý Zákon v podobenstvách a v symboloch, aby vyjadril Samého Seba a Svoje diela, tak, aby jednoduchý človek mohol porozumieť Jeho vôľu a to, čo On vykonal. Mnoho krát v Starom Zákone, keď som išiel naspäť aby som našiel ... Ten Starý znázoňuje Nový. Vždy, čo Boh robil a čo On robí teraz v Novom Zákone, On to ukázal predobrazmi v Starom Zákone. A my môžeme vidieť na príklade všetkých tých, ktorí zanedbali a opustili Boha v Starom Zákone, čo na nich prišlo. A tých, ktorí sa odvážili mať vieru v Jehovu a vykročili vpred v Starom Zákone, vidíme, čo sa prihodilo im. Teraz, máme na výber.

A ďakujeme Bohu za slobodný národ a za miesto uctievania, do ktorého môže každý z nás rozprestrieť svoje krídla vo viere Božej a letieť preč z tejto zeme. Teším sa z toho dnes, pretože je mnoho miest, kde by ste to nemohli urobiť.

¹⁵ No, napríklad, v Starom Zákone, ako tam Boh umiestnil všetky podobenstvá a predstavil Svoje diela, ktoré sa stali tieňom dneška, potom to je jediný spôsob, ako ja môžem učiť Bibliu. Oni hovoria o veľkých gréckych slovách a tak ďalej, oni by ma zamotali do rôznych takýchto vecí.

Ale keď sa pozriem späť a vidím, čo Boh robil vtedy ako predobraz, potom mám celkové poňatie toho, čo On robí dnes, pretože to bol tieň.

Keď sa vyberiem na západ, a môj... slnko vychádza na východe a môj tieň je predo mnou a ak by som nikdy nevidel seba samého alebo ak by som nikdy nevedel, ako vyzerám ja, alebo nejaká ľudská bytosť, mal by som nejakú predstavu mojej podoby, keď by som videl svoj tieň. A tak Starý Zákon je tieňom príchodu Krista a všetko to naznačovalo kríž. A v Kristovi všetko Božie vykúpenie, všetky Jeho plány, celý plán spasenia, všetko sa vyplnilo na Golgote. Tak, ako nádherne v Starom Zákone, ako Boh naznačil tohoto Ducha Svätého, z ktorého sa my dnes radujeme. Ako On naznačil poriadok v týchto zhromaždeniach, že ako sa môžeme zísť a mať spolu obecnosť.

¹⁶ Pohliadnuc späť vidíme, ako v skorých počiatkoch cirkvi, ako Boh popredku znázornil to miesto dnes, do ktorého, myslím, bratia, že vchádzame teraz na toto ďalšie požehnanie. Každý z nás vie, že sme akoby na vypožičanom čase. To veľké požehnanie Božieho uzdravenia a nadprirodzené moci, a to sa roznieslo po svete, to prinieslo prebudenie, ktoré v skutočnosti zatriaslo svetom najtvrdšie ako kedykoľvek za celý ten čas.

Nikdy nebol taký čas v žiadnom veku, kedy Kresťanstvo zatriaslo celým svetom tak, ako to bolo v posledných piatich alebo šiestich rokoch. Je to tak. V každom národe, na každom mieste, cez rádio, skrze evanjelistov, skrze ...

Ideme na miesta v rôznych krajinách, kde neveria v Boha a tam, kde prešiel bežný misionár ľudia nachádzajú nejaké traktáty (čo je v poriadku), ale keď vidia pôsobiť to nadprirodzené, desiatky tisícov pohanov padá pri kríži, aby slúžili Pánovi Ježišovi. To je mocné pôsobenie.

¹⁷ No, držíme sa tohoto územia už tak dlho, a verím z celého svojho srdca, že sme na prahu vojdenia tam poza ďalšiu oponu, niekde, kde

budú cirkvi oznámené veľké Božie tajomstvá. A dávajte na to pozor, mám otvorené obe uši a oči aj srdce k počutiu toho posolstva, keď ono príde, skúmajte to. Pretože satan vystaví veľa falošných bežcov, ale odložte to len nabok, pamätajte, keď to uvidíte, to len dáva najavo, že sa ide udiať niečo skutočné. Lebo satan bude robiť všetko (ako som povedal minulý večer), aby zadržal opravdový Boží klenot, keď vychádza. Budete to počuť. On nastavil prekážku, aby chytil Ábela. On nastavil prekážku, aby chytil Jozefa, prekážku aby chytil Ježiša a tak ďalej, a on to bude robiť; prekážku aby dostal Mojžiša. Môžete si všimnúť všetky tie veci, že satan sa to bude snažiť zadržat'.

A verím, že vtedy tie mnohé kulty a také vecí, keď to vidíme povstávať v národe, sú len jasným oznámením, ktoré hovorí: „Pozor, čoskoro to bude tu!“

¹⁸ Všimol som si, medzi našimi bratmi, že mnohí z vás, keď prichádzajú medzi vás, ľudí plného Evanjelia, prichádzate z Baptistickej cirkvi, ako aj ja a prijímate učenie krstu Duchom Svätým, ako zvláštne dielo Ducha Svätého ... A myslel som potom, keď my ... keď Martin Luther dosiahol ospravedlnenie skrze vieru, on si myslel, že tým je to hotové. To bolo svetlo na jeho deň. A on to kázal, veril tomu a držal sa toho, a to bolo svetlo toho dňa.

Potom jeden muž, John Wesley, vstúpil za ďalšiu oponu... Keď kalvinizmus začal zasahovať národ, a ľudia zastávali názor a hovorili: „Čo Boh chce činiť, to učiní a nie je potrebné evanjelizovať.“ Boh vzbudil Johna Wesleya a on roztrhol kalvinizmus do základu. Dovedol to do správneho stavu rovnováhy, do stupňa posvätenia, druhého stupňa milosti. Nazaréní to nasledovali, až kým neprišli LetničnÍ a krst Duchom Svätým ich pozdvihol do vyšších výšok.

¹⁹ A teraz, keď bratia obdržali krst Duchom Svätým, hovoria: „Toto je vrchol, toto je už všetko.“ Ale, bratia, to je nesprávne. Vidíte? To nie je vyvrcholenie Božej moci. My sa pohybuje ďalej a ďalej a ďalej; neohraničené Božie zdroje neboli ešte vyčerpané, požehnanie a moci, o ktorých nič nevieme. To nikdy nebolo zjavené Archanjelom, je to odložené pre Jeho cirkev, ktorá bude veriť. „Čoho oko nevidelo, ucho nepočulo, nikdy na srdce človeka nevstúpilo, čo Boh prihotovil pre tých, ktorí Ho milujú.“

Tak pozdvihnime sa vyššie a dožadujeme sa svojich práv. Zatiaľ čo Boh otvára brány a prestiera uvítací koberec, pozdvihnime sa hore, do hlbších dimenzií a nikdy sa neusádzajme, neorganizujme sa a nedostávajme sa na miesto, kde je toto - „My veríme tomuto, a to je všetko.“ Verme tomu, plus koľko môžeme počuť od Boha. Myslím, že to

by mal byť motív každého muža a každej ženy, ktorí milujú Pána Ježiša, aby ste obdržali všetko, čo môžete, z ruky Jeho hojného milosrdenstva. To je v mojom srdci. To je dôvod, prečo som sa nikdy nespojil so žiadnou organizáciou alebo nepriklonil na stranu nejakej skupiny, pretože som sa chcel doširoka otvoriť pre lásku Božiu a pre to, čo mi On chcel dať.

²⁰ Všimol som si raz v Biblii, len na chvíľu teraz o tom niečo poviem. V Starom Zákone, keď sa syn narodil doma, on bol synom, odkedy sa narodil. On sa stal synom, keď sa narodil v tom dome. A obyčajný, typický, orientálny dom v tých dňoch, ... synovi bolo dané miesto a tútor - vychovávateľ, ktorý vychovával to dieťa. Pavol o tom nádherne hovorí v Novom Zákone, ako tútor vychovával dieťa a my sme boli ... Zákon bol tútorom, aby nás priviedol ku Kristovi.

Ale potom, keď sa to dieťa narodilo, ono bolo predobrazom cirkvi dnes, znovuzrodenia skrze Svätého Ducha. A ja verím, že Boh vyučoval Svoju cirkev, vychovával ju, pozdvihoval ju, až do tohoto času pre niečo ďalšie, čo sa má stať. Cirkev musí dozrieť pre ten čas. Ale mnohí z nás, ktorí by mali učiť iných, sú ešte žiadúci čistého mlieka Biblie. Vidíte? Potrebujeme niekoho, kto by nás učil, keď my sami máme byť učiteľmi. A pre to skláňam svoju hlavu v hanbe, lebo by som mal vedieť viac o Bohu ako viem.

²¹ Tak, je tu jedna vec, ktorej verím, že keď dieťa... Biblia predtým hovorí, že keď dieťa bolo vychované, tútor oboznamoval Otca o správaní sa dieťaťa.

Nuž, v tomto prípade, Tútorom pre Letničných a pre cirkev bol Duch Svätý. Duch Svätý, ktorý dáva...

A pamätajte, dieťa, bez ohľadu na to, čo by sa stalo, ono sa narodilo ako dieťa, ono ním vždy bude. A keď je človek narodený z Ducha Svätého, on sa stáva dieťaťom Božím, a to je vlastne druhé narodenie, obnovenie, čo vytvára v človeku niečo, čo tam predtým nebolo. Každý človek, ktorý je narodený do domu viery, on sa stáva dieťaťom. Potom Duch Svätý sleduje toho človeka a prináša slovo Bohu, ako on postupuje.

²² No, potom, keď toto dieťa príde do veku... Nuž, ono je stále dieťa. Ale ak to dieťa bolo nedbalé, nikdy pre neho neplatilo upozornenie a nezaujímal sa o Otcovu prácu, také dieťa nebolo nikdy adoptované do tej rodiny. Ale ak to dieťa prijímalo nápravu, bolo to dobré dieťa a milovalo prácu svojho otca, a zaujímal sa o ňu, snažilo sa robiť všetko, čo mohlo, aby otcova práca napredovala. Potom tútor - vychovávateľ

priniesol o tom slovo otcovi a odohralo sa to, čo je nazvané prevzatie synovstva alebo ako to Pavol podáva v liste Galaťanom: „adopcia“ (dostať právo synovstva), že sme boli predurčení do adopcie detí skrze Ježiša Krista, dostať právo synovstva.

Ten istý syn, ktorý sa narodil do rodiny, mohol byť adoptovaný do tej istej rodiny, alebo umiestnený v tej istej rodine, alebo dostať pozíciu v tej rodine, do ktorej sa narodil. A verím, že to je práca Svätého Ducha dnes v cirkvi, snaží sa umiestniť v cirkvi apoštolov, učiteľov, prorokov, a tak ďalej, ako... A videli sme medzi ľuďmi pôsobiť mnoho falošných poplachov a tak ďalej, ktoré len ukazovali, že tá skutočná nefalšovaná adopcia je na dosah. Verím tomu. To musí Boh umiestniť do cirkvi. To je záležitosť Boha, nie človeka.

²³ Tak, keď tento chlapec prišiel do veku, keď bol pripravený na svoju adopciu a bol dokázaný, tútor-vychovávateľ povedal Otcovi, že tento chlapec je vhodný aby dostal právo synovstva, vtedy bol zobrahaný von na verejné miesto, a tam on bol odiaty do rúcha, do čestného rúcha, možno purpurového, alebo do nejakej kráľovskej farby a bol postavený a celé mesto, všetci ľudia okolo videli toho otca, ktorý adoptuje svojho vlastného syna do rodiny. A potom, keď bol adoptovaný do rodiny, on už bol synom, už bol dieťaťom, už bol dedičom milosti, avšak teraz bol umiestnený do tej rodiny. . . Rozumiete. Teraz, keď bol umiestnený v tej rodine a dostal svoju pozíciu, potom jeho meno na šeku malo takú istú váhu ako meno jeho otca.

Tak, verím, že to je čas do ktorého cirkev dnes prišla, že to ďalšie veľké hnutie v cirkvi je na Bohu, potom čo sme videli falošné poplachy... Ale teraz, Boh ustanoví vo Svojej Cirkvi správnym spôsobom apoštolov, prorokov, učiteľov, evanjelistov; To neurobí niečo čo nadobudneme v nejakom ľudskom seminári, ale Boh to ustanoví v cirkvi. To neurobí teológia, hoci by sme ju preberali dookola celé noci ale Boh to umiestni v cirkvi, ako to On vybral, ako Duch Svätý pripravoval túto cirkev a vychovával ju. A tam Boh adoptuje do pozície Svojich synov. Oni už sú Jeho synmi, ale ide o to, či sú hodní pozície, ktorú pre nich má.

²⁴ Ak si všimnete v tom dokonalom predobrazu, Boh postupoval pri Svojom vlastnom Synovi tým istým spôsobom. On zobral troch svedkov (kde na ústach dvoch alebo troch svedkov bude postavené každé slovo), Petera, Jakuba a Jána: láska, viera a nádej. A On ich zobral hore na ten Vrch oddelene od ostatného sveta. A tam pred oficiálnymi svedkami, Boh adoptoval Svojho vlastného Syna. On bol pred nimi premenený a Jeho odev sa skvel ako slnko. A hlas z oblaku prehovoril: „Toto je Môj milovaný Syn, Jeho počúvajte.“ Postavil Ho na vrchu,

zobral svedkov, aby to videli, obliekol Ho do rúcha tak jasného ako žiariace slnko v... Ono sa skvelo ako slnko, keď svieti vo svojej moci. A Boh prehovoril: „Toto je Môj milovaný Syn, Jeho počúvajte.“ Boh adoptoval Svoje vlastné dieťa do Rodiny. „Nepočúvajte viac Mňa, ale toto je Môj Syn, Ktorý to odteraz preberá.“ Amen. Tá adopcia cirkvi v tom podobenstve je blízko. Je na to čas.

²⁵ No, vráťme sa späť do témy skrytého života a zistíme, čo je požadované, aby sme sa dostali do tohoto miesta adopcie. Skrytý život, uvedomujeme si, že v Starej Zmluve pod Mojžišovým zákonom, nachádzame tam... Každý čitateľ vie, že tam v tom Božom stánku postavenom na púšti boli tri, dve opony, dve komory a zhromaždenie. Prvým bolo zhromaždenie, potom svätyňa, potom svätyňa svätých. To je Boží dom, miesto Božieho prebývania. To je miesto tvojho prebývania.

No, pamätajte, žijete len v troj izbovom dome. Môžete mať dve spálne, môžete mať tri kuchyne, ale žijete len v troj izbovom dome. Boh býval v troj izbovom Dome. Keď bol Boh tu na zemi, obýval trojizbový Dom, Dušu, Telo a Ducha Ježiša Krista.

²⁶ V tom dočasnom chráme On prebýva v zhromaždení, v svätyni a v svätyni svätých. Každé jedno z nich bolo oddelené jedno od druhého a tak i v každom z nich bolo odlišné zariadenie, aby to ukázalo miesto prebývania, veľmi krásny predobraz cirkvi. Hriešnik najprv prichádza do kuchyne, ako to bolo tam; do kuchyne, kde jete. Obývačka je miesto, kde máte obecnosť. A spálňa je miesto, kde odpočívate. Ó, Bože. Vidíte?

Hriešnik vchádza: „Viera prichádza skrze počutie, počutie Slova.“ On prichádza a je-požíva to Slovo. Potom je pokrstený do viery a prijíma Krista ako osobného Spasiteľa, ktorý ho prináša do obecnosti s Bohom. Ale keď sa on pohne ďalej do spálne, k pokojnému utišeniu s Bohom, kde všetky veci toho sveta utíchnu a on je sám v stíšení s Bohom. Bratia, sestry, to je to miesto, kde by malo byť dnes Letničné hnutie; nie toľko bľabotať: „My sme Trojičari. My sme Metodisti. My sme Zjednotení. My sme Cirkev Božia.“ Sme povinní byť sami v tom tichom pokoji s Bohom. Neveríte tomu? Zaiste tam máme byť.

²⁷ Všimnite si, keď ten najvyšší kňaz raz do roka vstupoval za prvú oponu, potom za druhú oponu... Vonku v umývadlách, kde umývali obeť, potom bola obeť zabitá, položená na medený oltár a krv bola daná do misy a najvyšší kňaz raz do roka vošiel poza oponu, aby vykonal zmierenie... A všimnite si odev tohoto najvyššieho kňaza. Predtým, ako mohol vojsť za oponu, musel byť vyzlečený a oblečený

tak, ako bolo treba, aby mohol vojsť. Taká je dnes cirkev, potrebuje sa vyzliecť zo všetkých týchto malých kultov a takých vecí a obliecť sa do spravodlivosti Ježiša Krista a pripraviť sa na vstup dovnútra. Jeho chodenie musí byť iné, každý... Pozdĺž lemu jeho rúcha mal granátové jablko a potom zvonček. A ako chodil, jeho chodenie bolo tak dokonalé, že až zvončeky hrali: „Svätý, svätý, svätý Pánovi.“ Čo my dnes potrebujeme, nie je to, či sme Zjednotení, alebo Cirkev Božia, alebo Jednotári, alebo čokoľvek by to mohlo byť. Naše chodenie má hrať vonkajšiemu svetu: „Svätý, svätý, svätý Pánovi.“

²⁸ Ďalšia vec, on musel byť pomazaný predtým, ako išiel dovnútra. Olej pomazania bol vyrobený z Ruže Sáronskej, tlačeníím z tej ruže vychádzal parfum a oni ho dávali do oleja, ktorý stekal po Áronovej brade, rovno na lem jeho sukne, celý bol pokrytý olejom pomazania, kráčal správne, žil správne, pohyboval sa správne, bol správne oblečený. Keď tam išiel, držal pred sebou krv a ako išiel poza záclonu do tej tretej komnaty, tam bola opona, ktorá zapadla za ním, takže vonkajší svet ho už viac nemohol vidieť. A každý muž alebo chlapec, žena alebo dievča, ten kto je pomazaný od Boha a ide poza tú svätyňu, za Oponu Božiu, Duch Svätý ho umiestňuje na tajomné miesto. Opona sa spustí za ním a svet a všetky tie veci sú za ním odrezané.

²⁹ To je dôvod bratia, že zadržujeme Božiu adopciu, naše nezhody v živote, krik a hádky medzi sebou, to je dôvod, že opona sa nemôže spustiť za nami, aby sme mohli vojsť do Prítomnosti Božej. Tak je to. Príliš sa zaujímate o svoje denominácie. Zaujímá nás, čo ten iný človek, čo... „Čo teba do toho, ty poď za Mnou.“ To je individuálna záležitosť každého kazateľa. Ako má kazateľ vždy zostať sám, ešte predtým, ako ide kázať, predtým sa modlí. Predtým než čokoľvek urobí, má byť osamote s Bohom na tichom mieste, skrytý s Bohom. Takto, tá opona raz spadne...

³⁰ No, zariadenie v tejto... vo vnútri za touto oponou bolo odlišné od toho vonku. Tam vonku v zhromaždení, v mise bolo umyté zviera... Za ďalšou oponou bolo čo? Tam bolo spaľovanie tiel tých zvierat. A tam bolo sedem zlatých svietnikov na... tie reprezentovali lampy a dávali svetlo. A tam vo vonkajšom dvore bolo slnečné svetlo. Za prvou oponou bolo umelé svetlo. Všimnite si, keď oni vchádzali sem popri tejto lampe, potom išli na ďalšie miesto, čo bola svätyňa svätých, ako tam vchádzali tí pomazaní. Ako to Boh tak naplánoval; je to pre nás tak nádherná vec, ako vidíme ten veľký Boží plán večného spasenia. Ako by Jeho služobníci mali v tomto chodiť. Ako by sa mali pripravovať na vojdenie dovnútra tohoto.

³¹ Tak, vo vnútri tohoto vnútorného dvora, nazvaného svätyňa svätých, tam bolo postavené zariadenie, ktoré sa nazývalo trón milosti. A tá zmluva bola v arche. A tá archa mala dvoch Cherubínov. To bolo vo vnútri. To bolo zariadenie vo vnútri svätyne. Na tom ďalšom mieste smerom von, boli zlaté svietniky, potom tam vonku bola nádoba na umývanie. To dokonale reprezentuje vek Luthera, Wesleya a Letničnych, skutočne, tri kroky alebo udelenia Jeho milosti, ktoré boli dané ľudstvu. My sme v tom poslednom, ktorý je udelený. Verím tomu z celého svojho srdca. Vidíte?

³² No, všimnite si, potom tiež v tomto veľkom hnutí, keď ich Boh viedol na toto veľké miesto. Mojžišovi raz Boh povedal, keď začala padať tá manna, manna bola predobrazom života, Krista ktorý prichádza dole z neba a zomiera tu na zemi, aby nám mohol dať život. Manna prichádzala z neba, ležala na zemi a ľudia ju jedli, aby sa udržali pri živote. Kristus prišiel dolu z neba a stal sa Mannou, aby sme mohli žiť skrze Neho.

A teraz si všimnite, že ľudia, ktorí jedli mannu, ju museli rýchlo zbierať a jesť. Lebo keď vyšlo slnko, netrvalo to dlho a bolo skazená. Predobraz Krista, Ducha Svätého. Manna bola predobrazom Ducha Svätého dnes. Ako Boh viedol cirkev do prirodzených vecí s prirodzenou mannou, tak dnes privádza cirkev duchovne na duchovnej manne. Keď cirkev na počiatku prekonala, prešla cez Červené More, predobraz krvi, prešla na druhú stranu a vydala sa na cestu do zaslúbenej zeme, manna spadla tú prvú noc. Amen.

A keď cirkev na Letnice prešla zo smrti do života, Boh nechal spadnúť z neba duchovnú mannu, ktorá udržiava cirkev, až kým Ježiš znovu nepríde alebo kým neprejdeme do Milénia, do tej zaslúbenej zeme. Amen.

³³ Ó, keď ju zbierali a mohli ju jesť, hovorili, že bola sladká. „Chutí to ako med zo skaly“, hovorili. Chutila ako med. Dávid to nazval medom zo skaly a to je to. No, všimnite si ten predobraz. Manna nikdy neprestala padať, až do dňa, kedy vošli do zaslúbenej zeme, za štyridsať rokov tá istá manna padala každý deň. Halelujah! Ako môžeš zobrať Ducha Svätého a zastaviť Ho na Letniciach, brat, to sú neprežité Letnice. Pre tvrdosť ľudského srdca zanedbali jesť tú mannu... Tak je to.

³⁴ Všimnite si, potom to bol predobraz. Na Letnice, keď naša manna... Len čo ľudia vošli do toho horného príbytku, poslúchnuc prikázania Pána Ježiša, zostávali a čakali v meste Jeruzaleme na príchod Svätého Ducha po prvý krát. Z neba prišiel zvuk ako zvuk valiaceho sa silného

vetra, ktorý naplnil celý dom, kde boli zhromaždení, rozdelené jazyky zosadli na nich ako oheň. Oni boli všetci naplnení Svätým Duchom a začali hovoriť inými jazykmi, ako im dával Duch vysloviť sa. Vyšli von na ulice, malá zbabelá skupina kazateľov, skryli sa do horného príbytku. Ale náhle tam prišla manna, liala sa dolu, aby posilnila ich duše. A vyšli von do ulíc s prežitím, ktoré nikdy predtým nemali. Nádherný predobraz Boha vyživujúceho a udržiavajúceho Svoju Cirkev počas tejto cesty do zaslúbenej zeme.

³⁵ Všimnite si, bratia. Potom ako dlho vydržala táto manna? To vydržalo celú cestu, dokiaľ sa nepreborili do ďalšieho zriadenia, tam do zaslúbenej zemi. Ako dlho má toto vydržať? Až kým príde Ježiš. Peter povedal: „Čiňte pokánie, každý jeden z vás a dajte sa pokrstiť vo Meno Pána Ježiša Krista na odpustenie hriechov a obdržíte Svätého Ducha, lebo to zaslúbenie patrí vám a vašim deťom a všetkým široko ďaleko, ktorých a koľkých koľvek povolá Pán náš Boh.“ Ako dlho to má vydržať? Koľkých koľvek povolá Pán náš Boh. Tak dlho, ako trvá udeľovanie milosti, Boh si bude stále volať mužov a ženy do služby. Tak Svätý Duch je práve tak skutočný dnes. Tak, On nikdy nepovedal...

No, keď oni jedli túto mannu, pamätajte, keď ju jedli... Mnoho ľudí ju jedlo a povedali: „Toto je to.“ Oni ju mali zbierať čerstvú každý deň. Tak je to. Oni mali zbierať mannu, čerstvú každý deň, lebo okolo deviatej hodiny pri ich druhom kroku by sa topila. Ona by sa skazila.

³⁶ A mnoho krát ľudia žijú v tej druhej Božej komore, dokonca v obecenstve, po tom, keď už prijali Slovo a idú do druhého kroku v prijatí Krista do svojho života, a ešte vôbec nepoznali, čím je tá tajomná komnata, čím je spálňa, čo je to miesto odpočinutia, oni jedia tú mannu. Ale všimli ste si, ak ju nechali ležať príliš dlho, ona sa nakoniec rozpustila. Bola ... skazila sa. A myslím, že veľa ľudí malo predsa mnoho kľúčových prežití na evanjelizačných zhromaždeniach, kedy prichádzali a jedli od Pána na tých zhromaždeniach a skôr ako mohlo prísť ďalšie evanjelizačné zhromaždenie, všetci sú naspäť, zapletení v nejakých kultoch alebo iných veciach.

Prečo je to tak, brat? Nikdy si nevošiel ešte niekde inde.

³⁷ Boh povedal: „Mojžiš, urob zlatú nádobu.“ Haleluja! A daj tam túto mannu. A pamätajte, že keď tam ten veriaci vošiel, tá manna sa nikdy nevyčerpala. Ona bola vždy čerstvá a nová a sladká, deň po dni a rok po roku. A ktokoľvek, kto príde ku Kristovi a skryje sa tam a tá opona padá za ním, on je v Prítomnosti Všemohúceho Boha, je - požíva mannu deň a noc, z hodiny na hodinu. Je to vždy tak sladké ako to bolo prvý deň, keď to prehovorilo do tvojej duše. To je to, čo dnes

potrebujeme, dostať sa tam, kde sú tie veci, nie stáť bokom a niečo predstierať, alebo nie stáť mimo a tam niečo robiť, ale skutočne sa tam dostať. Amen. Človek raz...

³⁸ Tak pamätajte, jedine veriaci, jedine vyvolení prídu do toho, ktorých Boh vybral. Verím, že v Zjavení 2 je povedané: „Ten, kto zvíťazí.“ Tak to je zaslúbenie pre víťazov - premožiteľov.

Povieš: „Ja som premohol fajčenie.“ To nie je to, o čom On hovoril. V Kresťanstve ide o veľa viac, než ako o nefajčenie cigariet a nepitie pálenky. „Kto zvíťazí, zdedí všetko, a bude mojim synom a Ja budem jeho Bohom a (počúvajte) dám mu zo skrytej manny (Amen). Ja ho skryjem a dám mu skryté veci, o ktorých svet vonku za tou oponou nič nevie.“ Halelujah! Hoci oni jedia mannu, ale nevedia nič o tomto. „Ja mu dám skrytú mannu. Ja mu dám kameň s jeho menom na ňom.“ Viete čo mám na mysli: vojdenie do adopcie, alebo na skryté miesto s Bohom.

³⁹ Kazatelia evanjelia sa nezaujímajú o vaše denominácie a o to, čo si myslí svet, ale usilujú sa vojsť do tej skrytej manny, kde to plné zjavenie Božie pôsobí dokonalú lásku vo vašom srdci, a vy a Boh a všetko ďalšie je v odpočinutí. Nech príde čokoľvek, čo môže, ty si skrytý. Čo za miesto kde môžeme žiť. Ó, len ma nechajte tam prebývať. Ako tá pieseň hovorí: „Nechaj ma odpočívať pri strome, kde... tak voľne plynie, kde Baránok je svetlom a duša spaseného nikdy nezomrie.“ Amen.

⁴⁰ Istotne, oni tam jedli mannu, ale o tomto nevedeli nič. Oni tam nikdy neboli. Či si tam ty bol, môj drahý brat? Nepohrdaj mojou nevzdelanosťou, chcem sa ťa niečo opýtať. Prišiel si niekedy vo svojom živote na miesto, kde Kristus znamenal pre teba viac ako všetko to obhajovanie tvojej cirkvi? Znamenal Kristus pre teba viac ako všetok svet? Nemám na mysli nejakú emóciu alebo citové vznetenie, myslím niečo z hĺbky tvojho srdca, niečo, čo je tam ustálené (pevné), čo sa uskutočnilo, ty ani nevieš, ako sa to stalo, ale ty si skrytý a tvoj jediný motív je slúžiť Ježišovi Kristovi. Vošiel si do toho miesta, môj drahý brat? Prišiel si na to miesto, kde ti nezáleží na tom, čo ktokoľvek hovorí, nie vyjsť von a chytrácky jednať, ale až kým láska Božia nezakotvila tak v tebe, že nemôžeš vidieť nič iné, celý tvoj motív je činiť vôľu Božiu, mať lásku pre každého, plynúcu voľne od všadiaľ? Čo za miesto života. To je to skryté miesto. To je miesto, kde máme prísť, môj brat. To je to miesto, kde Boh zjavuje Svoje tajomstvá. To je to miesto, kde Boh umiestňuje a povoláva. Rozumiete, čo mám na mysli?

⁴¹ Na tomto istom mieste... Nemáme veľa času, takže sa musím ponáhľať, ale ešte jednu myšlienku. Na tomto istom mieste oni položili Áronov prút, aby sa rozhodlo, koho Boh vyvolil a koho nie. A ten prút, to

bola mŕtva palica, v čase jednej noci prišla do života, priniesla puky, priniesla kvety a priniesla mandle. To oboje prišlo do života, priniesla kvety a zrodila ovocie, veľmi typický príklad hriešnika, ktorý býva prinosený ku Bohu na sväté miesto. Pamätajte, že tá palica prešla cez všetky tie ďalšie elementy, (časti) a dostala sa dovnútra stále mŕtva. Ale, aby prebývala. . . Ona neožila hneď, ako ju tam priniesli. To je dôvod, prečo ťa Duch Svätý pozoroval od vtedy, ako si prijal Ducha Božieho, videl tvoj postoj voči Jeho Kráľovstvu. Ak to bol sebecký motív, ak tie veci, ktoré si si o tom myslel, boli založené na nejakej denominácii, alebo aby si mal lepšiu pozíciu; ak ťa to má urobiť človekom, na ktorého by sa díval svet, ak ti to má vybudovať niekde nejakú veľkú cirkev, alebo nejakú popularitu alebo niečo iné, než ako vzrastanie alebo vylepšovanie Kráľovstva Božieho, brat, niečo je nesprávne. Amen.

⁴² Tak, keď tá stará palica tam bola prinosená a ležala v Prítomnosti Samého Boha, čo sa stalo? Vypučala, rozkvitla a vydala ovocie. To ukazuje, že my narodení v... Tá palica bola z mandľového stromu a keď bola odrezaná, zomrela. A keď bol človek odrezaný od Boha, zomrel duchovne. Ale raz, keď bol prinosený na miesto Božie, pred Prítomnosť Božiu, on prišiel do života a zrodil život. On vydal kvety. On vydal ovocie. Ježiš prišiel ku stromu, hľadájúc na ňom ovocie. On mal všetko okrem ovocia, a to je to, čo sa deje s našimi cirkvami dnes, my máme všetko okrem ovocia. Môžeme kričať, môžeme hovoriť v jazykoch, môžeme sa prieť o Slovo, môžeme vyučovať našu teológiu, ale keď to prichádza do nesenia ovocia, ten strom je veľmi biedny. Čo je ovocie Ducha? Láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, miernosť, dobrota, trpezlivosť. To ukazuje, že mnohí sú ešte vonku na tom prvom oltári. Ty si stále ešte vystavený tomu vonkajšiemu svetu. Stále ešte počúvaš, čo povie o tom Ján, čo si bude myslieť sused, alebo niečo, čo si ty o tom budeš myslieť. Ale raz poza záclonou, keď je spustená opona, ty si skrytý v Bohu skrze Krista. Rozumieš?

⁴³ Všimnite si, aký krásny obraz hriešnika, ktorý leží v Prítomnosti Božej. No, táto palica tam leží, ona bola občerstvená. Ona voňala, priniesla vôňu kvetov a zrodila ovocie. Ukázali sa puky. To podáva krásny príklad, vyjadrený v tom pozemskom. Prvá vec, ktorú musíme urobiť predtým ako môžeme mať úrodu, musíme mať semeno. A semeno dané do zeme prinesie svoje ovocie. Je to tak? Tak, prvá vec, ktorú musíme urobiť, je prijať Krista.

No, ten strom musel byť madľovník od začiatku. A Kristus, ty Ho musíš prijať prv, ako prídeš na toto miesto. A potom v Prítomnosti tohoto veľkého Boha, potom sa dejú tieto veci. Čo... vidíte, Slovo, Kristus bol

Slovom. „Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh.“ Kristus prichádza do života ľudskej bytosti.

⁴⁴ No, všimnite si, prvá vec bolo občerstvenie. Čo spôsobuje, že semeno rastie? Vstali ste niekedy skoro ráno a našli ste rosu, ktorá padá z neba a občerstvuje zem? Ako ju občerstvuje? Keď je v pokoji. Rosa nepadá cez deň. Rosa padá v noci, keď všetko odpočíva. Rosa nemôže nikdy padať na teba, môj brat, keď robíš krik, hádaš sa a staráš sa o veci tohoto sveta! Zostaň sám s Bohom a nechaj tú rosu milosrdenstva padať na seba v tichosti. Vzácné spomienky, ako oni ostávajú, ako oni vždy naplňajú moju dušu, v tichosti polnoci sa odhaľujú tajomstvá. To je to, ako Boh môže vziať Svojho veriaceho, keď sa opona spustila okolo neho a on je sám, On prinesie dole občerstvenie z neba, tak že nie je žiadna iná osoba, ani žiadny iný spôsob na svete, ktorý by to poznal, je to dané len tomu, kto tam leží.

⁴⁵ Išiel si niekedy ráno na prechádzku a poznáš ten skutočný sviežy, chladný pocit? Boh občerstvil Svoju zem. Vôňa, išiel si niekedy do ružovej záhrady? Tam dolu, kde bývam, majú veľa zimolezeľňov. Zimolezeň nie je veľmi cítiť v horúčave dňa, ale skoro ráno, keď všetko ovzdušie bolo očistené, potom tá vôňa zimolezeľňov. . . Nech robí niekto verejne rozruch, bojuje, robí nepokoj, a nikdy nedostanete veľa vône z toho evanjelia, ale nech sa raz dostane sám do utíšenia Božieho. Každý muž, ktorý prichádza ku kazateľni, je povinný byť najprv sám. Potom prichádza ovocie, rodenie ovocia. Každý človek, ktorý stojí skrytý v Prítomnosti Božej, v tomto veľkom tajomnom mieste, bude niešť ovocie spravodlivosti, pokoja, lásky, radosti, zhovievavosti, dobrot, miernosti, trpezlivosti. Neobsakujte okolo týchto druhých vecí. Zoberte tamto do svojho života, a to nikdy nedosiahnete, dokiaľ sa neukryjete s Bohom v tej krajine adopcie.

⁴⁶ Ďalšia vec, na ktorú chcem obrátiť vašu pozornosť predtým ako zakončíme. Pozrite sa na svetlo, vo vonkajších dvoroch to bola obloha, ktorá to osvetľovala, slnečné svetlo a tak ďalej. Niektoré dni boli zamračené, v niektoré dni slnko nesvietilo vôbec. V niektorých dňoch bolo temno. No, to je vo vonkajšom dvore. Na ďalšom mieste bola lampa Božia, kde stál ten ospravedlnený a ona bola zapálená ľudskými rukami. To je to, kde obhajujeme svoje denominácie, kde obhajujeme svoje rozdiely, drobné rozdiely: „Ó, ja neverím v Božské uzdravenie. Neverím, že tie videnia prichádzajú od Boha. Ja neverím tomuto. Ja neverím tomu.“ Hádate sa, lebo žijete... A predsa jete tú mannu, ale žijete pod umelým svetlom. To je pravda. Niekedy tie svetlá zhasnú. Niekedy tvoja lampa dymí, ale ten, kto sa túži skryť, vojsť na ďalšie miesto, tam nikde nie je žiadne umelé svetlo. Ale tam dolu medzi tou

archou a krídlami týchto Cherubínov bolo nadprirodzené Svetlo, ktoré tam viselo a ktoré bolo tou Svätožiarou Božou, ktorá osvetlovala celú tú miestnosť. A keď raz človek vošiel do tejto Slávy Shekinah (Halelujah!), vošiel tam do Prítomnosti Všemohúceho Boha...! (Brat Branham klepe na kazateľňu - prekl.) Temnosť tohoto sveta, akékoľvek umele vykrášené organizácie a všetky ľudské učenia pominuli a on žije v Sláve Shekinah Všemohúceho Boha.

⁴⁷ Moji bratia, prosme Boha, aby sme mohli žiť na tom mieste. Povstaňme.

Ó, drahý Ježišu Kriste, Synu živého Boha, moji drahí bratia a sestry, ktorí tu teraz stoja dnes popoludní v tomto domovom mieste tohoto malého zboru, ktorý sa volá Filadelfský Zbor, pomenovaný po bratskej láske, modlím sa Ti, drahý Bože, buď milostivý všetkým, od pastora po každého evanjelistu, aj každému známemu pastorovi alebo učiteľovi, ktorí stoja v Božej Prítomnosti. A ó, Bože, nech Duch Svätý uviaže naše srdcia tak pevne ku krížu, až to uchopíme, obetujúc samých seba a poženieme sa rýchlo do Slávy Shekinah, kde nebudem behať naprieč zemou, robiť drobné rozdiely, hádať sa, či to je správne, či nie, ale žiť a zotrvať v Jeho Prítomnosti a jesť tú mannu, ktorá tam bola uložená pre tých, ktorí sú skrytí s Ním. Daruj to, Pane.

⁴⁸ Nech to požehnanie spočinie na tomto zhromaždení a nech každý muž a každá žena odídu odtiaľto skrytí v Sláve Shekinah Všemohúceho Boha. Daj to, Otče, prosím tieto požehnania ako Tvoj sluha pre mojich bratov a sestry v Mene Ježiša. Amen. Ja verím.

*Ó, chcem Ho vidieť, hľadiť na Jeho tvár,
tam žiť navždy skrze Jeho spasiteľnú milosť,
na uliciach slávy pozdvihnúť svoj hlas,
Ó, starosti pominuli, konečne doma, navždy v radosti.*

Chvála buď Jeho Menu. Milujem Ho. Vždy sa radujte, stojac v Prítomnosti Slávy Shekinah, ktorá nikdy nepominie. To je môj príbeh. To je moja pieseň. Spievať chvály v Jeho Prítomnosti celý deň. Dokonalé odovzdanie, všetko je v odpočínutí. Ja a môj Spasiteľ, navždy požehnaní. To je to. Ako Ho milujem. Či Ho nemilujete? Ó, chcem Ho vidieť.

*Toto je môj príbeh, toto je moja pieseň,
chválím môjho Spasiteľa po celý deň,
Toto je môj príbeh, toto je moja pieseň,
chválím môjho Spasiteľa po celý deň.*

***

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v marci 2002.
Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.
Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.
Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí